

منهای فوتبال

فرار داد علی اکبری غیر قانونی است؟!

در حالی که چند روز قبل امیر علی اکبری در نشست خبری از عقد قرارداد رسمی با سازمان UFC امریکا خبر داد، روز گذشته رییس سازمان روسی که پیش از این با علی اکبری تحت قرارداد بود، ادعای عجیب و جنجالی را مطرح کرده است. با اینکه علی اکبری از پایان قراردادش با این سازمان خبر داده بود، الکسی یاتسنکو رییس سازمان ACA در بیانیه‌ای به نشست خبری چندروز قبل علی اکبری واکنش نشان داده است. در بخشی از این بیانیه آمده است: «علی اکبری فراموش کرده که قرارداد معتبری با ACA دارد. ماهه این ورزشکار تعهداتش را یادآوری کرده ایم و همچنین برای نایب رییس و مچ میکر UFC شان شلی و مایک ماینارد مدارک و مستندات را ارسال کرده ایم.» در بخش پایانی بیانیه آمده: «مانندتظریم تا توضیحات فایتر ایرانی و سازمان UFC را بدانییم، اما حق خود را برای پیگیری قانونی محفوظ می‌دانیم.» باید دید واکنش سازمان UFC و علی اکبری به این ادعا چه خواهد بود. آیا ممکن است قرارداد فایتر ایرانی با سازمان آمریکایی زیر سوال برود یا خیر.

بیرانوند نه سیخ را سوزاند نه کباب را!

تست‌های دوپینگ بر تعداد در ماه‌های اخیر و حضور ماموران آژانس جهانی ضد دوپینگ در اردوی تیم ملی و زنه‌برداری شایعاتی را به وجود آورده که برخی از داخل برای حضور ماموران وادارگرمی دهند. محسن بیرواند دبیر فدراسیون وزنه‌برداری در این باره گفت: «من نمی‌توانم بگویم که کسی از داخل گرمی دهد یا نه. اگر بگویم ایمن اتفاق می‌افتد و نتوانم بگویم چه کسی این کار را می‌کند که درست نیست. ما این نظرات دقیق را به حساب فدراسیون جهانی می‌گذاریم. به هر حال فدراسیون جهانی روی کشورهای پر قدرت جهان زوم کرده و ما هم که در سال‌های اخیر روی سکوی جهانی همه‌رده‌های سنی بودیم، زیر ذره‌بین آنها هستیم.» وی افزود: «کشورهایی چون قزاقستان، چین، روسیه، ازبکستان و... در سال‌های اخیر به خاطر تست‌های مثبت با جریمه‌های سنگینی روبرو شدند، اما ما در چهار سال اخیر فقط یک تست مثبت داشتیم. وزنه‌پردازان ما پاک و آماده‌اند. ماموران وادار زمان که می‌خواهند ببینند و تست بگیرند، اصلاً ببینند یک شعبه در ورزشگاه آزادی بنزنند!»

حذف دوباره میرزا جانپور از اردو

مجتبی میرزا جانپور با تصمیم ایگور کولاکوویچ سرمربی تیم ملی والیبال از اردوی تیم ملی کنار رفت. سرمربی تیم ملی اعلام کرد که این بازیکن در اردوی آماده‌سازی تیم ملی برای مسابقات لیگ ملت‌های والیبال در کنار سایر بازیکنان حضور نخواهد داشت. این موضوع در راستای محدود کردن ارتباط رسانه‌ها با تیم ملی والیبال بدون ذکر دلایل تصمیم کولاکوویچ مبهم ماند و توضیح بیشتری در خصوص آن منتشر نشد. میرزا جانپور طی قرارداد یک ساله‌ای به تیم کاستانلارگروه در سری A ایتالیا رفته بود و عملکرد چندان بدی نداشت. حالا مشخص نیست خط خوردن او فنی بوده یا انضباطی؟!

پاداش برای همه جز مربی حدادی

فدراسیون دوومیدانی در راستای حمایت از قهرمانان و مربیان داخلی، پاداش مربیان و مدال آوران مسابقات دوومیدانی قهرمانی آسیا ۲۰۱۹ که اخیراً به میزبانی دوحه برگزار شد اعلام کرد. برابر مصوبه سازمان تیم‌های ملی فدراسیون دوومیدانی، پاداش مربیان صرافایی مربیان داخلی در نظر گرفته شده و در اقدامی عجیب مک ویلکینز مربی حدادی پاداشی نمی‌گیرد! که این داستان هم در راستای توجه ویژه و تعامل فدراسیون با مهم‌ترین ورزشکارش است که المپیک هم شده. اما بر اساس اعلام فدراسیون احسان حدادی به خاطر مدال طلای پر تاب دیسک ۵۰۰ میلیون ریال، بهنام شیری برای مدال نقره پر تاب دیسک ۳۰۰ میلیون ریال و هادی سپهرزاد مربی بهنام شیری ۲۰۰ میلیون ریال دریافت می‌کنند. تیم ملی دوومیدانی ایران در قهرمانی آسیا تنها صاحب دو مدال شد.

داستان پرسپولیس و آسیا با یک نمایش ضعیف در ازبکستان به پایان رسید

حذف آقای محافظه کار!

پرسپولیس با یک تساوی در زمین پاختاکور، امیدش برای صعود به مرحله بعد را حذف می‌کرد، اما هواداران باشگاه انتظار داشتند این تیم پس از شکست در مسابقه قبلی با الاهلی، با تمام قوا به مصاف حریف ازبکستانی‌اش برود و برای رسیدن به همه امتیازهای این دیدار تلاش کند. نتیجه نهایی این مسابقه، نه تساوی بود و نه به پیروزی قمرزها انجامید. آن‌ها در دقیقه ۱۹-۲۰ آسیا و ادعای کنند. فینالیست دوره گذشته، حالا دیگر جایی در لیگ قهرمانان نخواهد داشت.

آر با ره‌نور

جام را کوتاه‌تر می‌کرد اما سرخ‌ها دلیل محکمی برای ریسک کردن نداشتند و ترجیح دادند مسیر کم‌خطرتری را برای رسیدن به قهرمانی انتخاب کنند. آن‌ها در این سه جدال حساس، بدون شکست ماندند تا در فاصله دو هفته به پایان این فصل رقابت‌های لیگ برتر، ۱۳ امتیاز بیشتر از نزدیک‌ترین تعقیب‌کننده داشته باشند. کم‌تر کسی انتظار داشت این محافظه‌کاری، از لیگ برتر به لیگ قهرمانان آسیا نیز سرایت

کند. چرا که قمرزها در لیگ صدر نشین هستند و طبیعی به نظر می‌رسد که به آب و آتش نزنند اما تیمی که در آسیا در پایین‌ترین رده جدول گروه قرار گرفته، طبیعتاً نباید دلیلی برای ارائه یک نمایش محافظه‌کارانه داشته باشد. پرسپولیس از شروع این فصل لیگ قهرمانان آسیا، هرگز در حد و اندازه‌های واقعی‌اش ظاهر نشد. آن‌ها در مسابقه رفت با پاختاکور، با حریف مدارا کردند و حاضر نشدند برای رسیدن به پیروزی، ریسک شکست

احتمالی را بپذیرند و از چپ و راست توپ‌ها را روی دروازه حریف بریزند. این تیم در برابر السدن نیز برای تساوی به زمین رفت و تنها ثانیه‌هایی پیش از سوت پایان داور از حریف گل خورد. تنها نمایش دلچسب آن‌ها در دیدار رفت با الاهلی عربستان به پیروزی منجر شد اما به نظر می‌رسد این تیم دیدار برگشت با حریف عربستانی را چندان جدی نگرفته و پیروزی در این نبرد را چیزی شبیه مرگ وزندگی نمی‌داند. آن‌ها در یک نمایش

قطر، امارات و عربستان، در اهمیت قائل شدن فدراسیون فوتبال برای باشگاه‌های حاضر در لیگ قهرمانان خلاصه می‌شود. در چنین کشورهایی از حداکثر ظرفیت برای کمک به این تیم‌ها استفاده می‌شود اما در فوتبال ایران، سازمان لیگ تنها به دنبال تمام کردن مسابقات است. برنامه‌ریزی این فصل سازمان لیگ و انجام یک بازی در ۴ روز، عملاً نمایندگان ایران را به مسلخ کشاند. طبیعی است که در چنین شرایطی تنها ذوب آهن بتواند با فشردگی برنامه کنار بیاید. چرا که دیدارهای لیگ اهمیت زیادی برای این تیم نداشته‌اند. اگر در کشوری مثل هلند، بازی‌های لیگ در حساس‌ترین شرایط ممکن به خاطر آژاکس یک هفته به تعویق می‌افتند، در ایران اوضاع برای تیم‌های حاضر در تورنمنت‌های بین‌المللی مدام سخت‌تر می‌شود. ظاهراً فدراسیون نشین‌ها با حذف نمایندگان ایران از آسیا، مشکل چندانی ندارد.

داوری، مشکل بزرگ دیگری است که این فصل گریبان ایرانی‌ها را در لیگ قهرمانان آسیا گرفت. پرسپولیس در جدال رفت با پاختاکور در شرایط آفساید گل خود در جدال برگشت نیز گروه داوری پناالتی واضح روی مهدی ترابی را اعلام نکرد. کم‌تر کسی می‌توانست همین حالا در صدر جدول گروه قرار بگیرد. استقلال‌های باور دارند که گل حساس‌شان در ثانیه‌های پایانی دیدار با العین، در شرایط کاملاً سالم به ثمر

سهل‌انگازانه، به سادگی سه امتیاز را تقدیم حریف کردند تا برای ماندن در آسیا، کار بسیار دشواری داشته باشند. تصور می‌شد این تیم از همان دقیقه ابتدایی دیدار با پاختاکور، حمله را آغاز خواهد کرد اما جینش و ترکیب ابتدایی، روایت دیگری برای تعریف کردن داشت. برنده شدن، مهم‌ترین اولویت پرسپولیس در تاشکند به شمار نمی‌رفت. اگر قمرزها نیاز مبرمی به پیروزی احساس می‌کردند، مرد کروات مهدی ترابی و بشار رسن را به عنوان دو هافبک خلاق و کلیدی روی نیمکت قرار نمی‌داد تا از نگرانی مثل سسایمک نعمتی و امید عالی‌شاه استفاده کند.

حتی مار یو بودیم نیز با وجود بازگشت به جلسه‌های تمرینی، نیمکت نشین شد تا علی‌علیه تنها مهاجم تخصصی در ترکیب پرسپولیس باشد. سرخ‌ها در نیمه اول تحت فشار حریف قرار گرفتند و مکث زیاد علیرضا بیرانوند برای شروع دوباره بازی روی هر صحنه، نشان می‌داد که آن‌ها با تساوی کامل راضی خواهند شد. پرسپولیس در پنج دقیقه پایانی نیمه اول، بالاخره بخشی از قدرتش را به حریف نشان داد اما این موقعیت‌ها برای باز کردن دروازه تیم میزبان کافی نبودند. شاید اگر قمرزها همین ریت را حفظ می‌کردند و با همین فشار وارد نیمه دوم می‌شدند، خط دفاعی پاختاکور بالاخره دست به اشتباه می‌زد و در برابر تیم پرسور تسلیم می‌شود اما پسران برانکو در شروع نیمه دوم دوباره همان نمایش احتیاط‌آمیز را در پیش گرفتند و کمی دیر به خودشان آمدند. تعویض‌های برانکو، چهره پرسپولیس را هجومی‌تر کرد اما نتوانست به هدف‌اش برسد. او در سومین تعویض به جای استفاده از همه مهاجمان تخصصی روی نیمکت، شایان مصلح را برای استفاده از توپ‌های هوایی

تعویض‌های برانکو، چهره پرسپولیس را هجومی‌تر کرد اما نتوانست به هدف‌اش برسد. او در سومین تعویض به جای استفاده از همه مهاجمان تخصصی روی نیمکت، شایان مصلح را برای استفاده از توپ‌های هوایی به تر کیب فرستاد و این نقشه نیز مثل همه نقشه‌های قبلی، با شکست روبرو شد. شمشیر دو لبه محافظه‌کاری، این بار دست پرسپولیس را برید. آن‌ها برای تساوی به زمین رفتند و تنها چیزی که نصیب‌شان شد، شکست و حذف از لیگ قهرمانان آسیا بود.

برانکو و تیمش دو سال قبل به نیمه نهایی آسیا رسیدند و سال گذشته با عبور از نیمه نهایی، مسیرشان را به طرف فینال هموار کردند و در آن مسابقه شکست خوردند. آن‌ها امیدوار بودند در یک روند صعودی، در لیگ قهرمانان ۲۰۱۹ دوباره به فینال برسند و این بار در دیدار نهایی نیز به پیروزی دست پیدا کنند اما تورنمنت برای آن‌ها زودتر از آن‌چه تصور می‌شد، به پایان رسید. این تیم دوباره در سال آینده به لیگ قهرمان می‌گردد و تلاش دوباره را آغاز می‌کند. قمرزها برای رسیدن به نتایج مطلوب، باید شجاعت از دست رفته را دوباره به دست بیاورند. شجاعتی که دلیل اصلی موفقیت‌های بزرگ این تیم بود و حالا جایش را به محافظه‌کاری افراطی داده است.

رسیده است. هضم چنین اشتباهی وقتی سخت‌تر می‌شود که هواداران فوتبال در آسیا، قضاوت‌های لیگ قهرمانان آسیا را تماشایی کنند. با این وجود ای.اف.سی اصرار دارد که همچنان عقب‌ماندگی‌اش را فریاد بزند و حداقل در مرحله گروهی از کمک‌داور ویدئویی استفاده نکند. تفاوت عجیب کنفدراسیون فوتبال آسیا با اتحادیه فوتبال اروپا، در شیوه سیدبندی و گروه‌بندی رقابت‌ها نیز آشکار به نظر می‌رسد. حیرت‌انگیز است که پرسپولیس به عنوان قهرمان لیگ و استقلال به عنوان قهرمان جام حذفی فوتبال ایران، در گروه به مراتب دشوارتری از ذوب آهن قرار می‌گیرند. البته یک تیم برای قهرمانی باید همه قدرت‌ها را پشت سر بگذارد اما در یک گروه بهتر، حذف این تیم‌ها حداقل تأمندی به تأخیر می‌افتاد.

سال‌هاست که هیچ باشگاهی از ایران، نتوانسته قهرمانی آسیا را به دست بیاورد. مشکلات و موانع زیادی مسیر باشگاه‌های وطنی برای موفقیت در این تورنمنت وجود دارد. علاوه بر همه این مشکلات، واضح است که باشگاه‌های عربی حوزه خلیج فارس با جذب مربیان بزرگ و خرید ستاره‌های درجه یک، به سطح متفاوتی رسیده‌اند. شاید هر چند سال یک بار جرقه‌ای شکل بگیرد و یک تیم ایرانی راهی فینال آسیا شود اما تا زمانی که تیم‌های ایرانی خودشان را به سطح رقابتی عربی نرسانند و کیفیت بالایی پیدا نکنند، این انتقال هرگز به یک روند ثابت تبدیل نخواهد شد.

شود و یا اینکه با صبر بیشتر، به عنوان دستیار در استقلال کار کند. او چهره محبوب هواداران باشگاه به شمار می‌رود و در بین بازیکنان نیز از مقبولیت قابل توجهی برخوردار است. این فاکتور‌ها برای او مفید به نظر می‌رسند اما کافی نیستند. او تمرکز بالاتر، دانش فنی بیشتر و تجربه لحظات سخت‌نیز

درخواست می‌کرد که برای دقیقه‌بازی را آرام کنند و جلوی فشار حریف را بگیرند. این اتفاق اما رخ نداد و استقلال تنها ثانیه‌هایی پس از گل‌زنی به الدحیل، گل تساوی را از حریف دریافت کرد تا رویا راه‌سرت با کابوس عوض کند و در نهایت از لیگ قهرمانان آسیا کنار برود. جدال با الدحیل، یک درس بزرگ برای فرهاد مجیدی داشت. او بیشتر از همیشه متوجه شد که جایگاه سرمربی، جایگاه ژست‌های جذاب برای عکس‌ها و فیلم‌های تماشایی نیست. او به تدریج، همه این تجربه‌ها را به دست خواهد آورد و به یک مربی کارکشته تبدیل خواهد شد. استقلال اما باشگاهی نیست که بتواند فرصت آزمون و خطا را به یک مربی جوان بدهد. فرهاد باید در یک باشگاه کوچک‌تر ساخته

نیمکت باشگاه، در تب و تاب گل‌روز به چشمی به الدحیل قرار گرفت تا به همه نشان بدهد که هنوز برای سرمربیگری‌اش در استقلال، کمی زود است. بعد از گل‌روز، دوربین‌ها فرهاد مجیدی را در حال دیدن کنار زمین شکار کردند. البته که جشن گرفتن و شادی کردن به خودی خود اشکالی ندارد و حتی مربیان بزرگی مثل کلوپ و گواردیولا دست به چنین کاری می‌زنند اما این شادی تنها چندثانیه طول می‌کشد و آن‌ها بلافاصله برای توصیه‌های فنی به کنار زمین برمی‌گردند. در واقع دور شدن از نیمکت در شرایط حساس برای آن‌ها معنایی ندارد. فرهاد مجیدی به جای فریاد کشیدن به سر شاگردان‌اش پس از دریافت گل تساوی زود هنگام، باید کنار آن‌ها می‌ماند و پس از گل چشمی از آن‌ها

جنجالی‌ترین صحنه این فصل از لیگ برتر برای فرهاد مجیدی، به شادی‌اش بعد از گل آیندا پاتوسی به سپاهان برمی‌گردد. جایی که فرهاد در آخرین ثانیه‌های بازی با دودین از کنار امیرقلعه‌نویی، خودش را به جمع بازیکنان تیم می‌رساند تا درست مثل یک فوتبالیست، گل حساس تیم را جشن بگیرد. درباره این حرکت مجیدی، حساسیت چندانی شکل نگرفت. چرا که او «سرمربی» تیم نبود و مسئولیت فنی، بر عهده وینفرد شفر قرار داشت. علاوه بر این، در آن مسابقه دیگر زمانی برای جبران سپاهان باقی نمانده بود. پس از چند هفته، اما شفر از نیمکت جدا شد و حالا وظیفه سرمربیگری روی دوش فرهاد مجیدی قرار داشت. او این بار به عنوان نفر اول

نکته به نکته

چرا سرمربیگری استقلال برای فرهاد مجیدی زود است؟

ذوب در شادی!